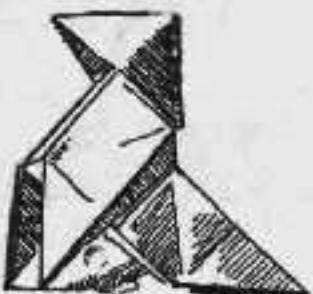

ΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΟΝ

ΡΑΜΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΡΑΜΜΑ

Λέλεξ λωλέ, παραληρεῖς, λωλὰ λαλῶν καὶ λέγων
Καὶ μὲ τῆς σάτυρας τὸ πῦρ ἔδρας καὶ βράκη φλέγων
"Ἄφες ήμεν, παῦσον νυνὶ συρράπτων φλυαρίας
Ξύσον ποιλίας ἀπελθε καὶ ίθι χάψον μνίας!"

•ΓΦΓΛΟΛΗΣΕΣ

ΒΑΤΡΑΧΟ — ΓΥΠΟ — ΧΗΝΟΜΑΧΙΑ

(Ιδιαιτερον τηλεγράφου τοῦ «Αστεος»).

Πεκέτορ, 15 ημέρα τῆς Τετάρτης ἐρυθρᾶς Σελήνης, τοῦ 7890 κύκλου ἀπὸ κείσεως κόσμου.

"Απεργράπτος κίνησις ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ μας" ἀξίας τινὲς, πρὸ πολλοῦ κατατεταγμένης μεταξὺ τῶν κεκομημένων ἡνέφερχυ τοὺς ὄφελούς καὶ περιπάτους! ... Νεκροφάνεια, λέγουσιν οἱ οὐρανοί. Νεκροχάστασις κοκυγάζουσιν οἱ δέ. Βρυκόλακες, ψιθυρίζουσιν ὄλλοι. Τὸ ἀληθὲς εἶνε, ὅτι καὶ αἱ μετοχαὶ τῶν Μεταλλείων τοῦ Τογκίνου καὶ αἱ μετοχαὶ τῆς Τραπέζης τῶν Απίστων τῆς Σινικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ αἱ ὁμολογίαι τῶν αἰδηροδόμων τῆς Καντώνης κατεζητήθησαν πυρετωδῶς μίαν πρωίσεν ὑπὸ τινῶν μυστηριωδῶν προσώπων, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἀστοὶ τοῦ Πεκίνου θίκουσαν αἴρην μετ' ἐκπλήξεως, ὅτι τὰ ἰδωδημα ταῦτα ὑπερετιμήθησαν κατὰ δέκα καὶ δώδεκα τοτὲ ἐκκτόνων ἐπὶ τῆς προτέρας διατιμήσεως τῶν. Τί ἀρα συνέβη;

Δέον διμεῖς οἱ ἐν Εὐρώπῃ κατοικοῦντες νὰ μάθετε, ὅτι οἱ θαμῶνες τοῦ Ιεκείνειου χρηματιστηρίου διακρίνονται κατὰ τὸν ἐν Ισχύ Κανονισμὸν αὐτοῦ, ἐπικυρωμένον δι' Αὐτοκρατορικοῦ Γράμματος, εἰς τρεῖς ταξεις: εἰς τὴν ταξιν τῶν Χηνῶν, ἥτις εἶνε ἡ πολυπληθεστέρα, εἰς τὴν ταξιν τῶν Γυπῶν, τὴν ὅποιαν ἀποτελοῦσιν οἱ τετράκις τούλαχιστον χρεωκοπήσκυντες ἐπιτήμως καὶ εἰς τὴν ταξιν τῶν Βατράχων, τὴν ὅποιαν ἀποτελοῦσιν εἰδικοὶ ἐφημεριδογράφοι. Ἡ λειτουργία λοιπὸν τῆς συφῆς ταύτης μηχανῆς γίνεται οὕτω. Οσάκις οἱ Γύπες ἔχουσιν ἀνάγκην παχυλῆς τροφῆς, συνέρχονται μετὰ μεγάλης μυστικότητος καὶ ὅριζουσι μέρος, ἔνθα στήνουσιν ἐπιτηδειοτάτας παγίδας, συλλαμβανούσας ἀσφαλῶς πᾶν τὸ ἐκεῖθεν διεσχόμενον. Τούτου γενομένου, καλοῦσι τὰ Βατράχια, δοκεῖ ἐπὶ τὸ πολὺ διατελοῦσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν, καὶ τὰ δικτάσσουσι νὰ καταστῆσωσι διὰ πυκνῶν κοκσιδῶν γνωστῶν εἰς τοὺς Χῆνας, ὅτι εἰς τὸ δεῖνα μέρος (ἀκριβῶς ἐκεῖ ἐστήθησαν αἱ παγίδες) ἀνεφύη ἀφθονος καὶ εὐχυμοτάτη χλοερὰ βοσκή. Τὰ Βατράχια παραχρῆμα ἀρχίζουσι πανταχόθεν θορυβώδεις κοκσιούς, ἐνταυτῷ δὲ καὶ προτροπάδην λαμβάνουσι τὴν πρὸς τὴν πενηντήρας θορυβότητα τῶν φωλεῶν αὐτῶν, χρατιπαλοῦσιν ἐπὶ τὰ Χηνάρια.

Βατράχια, ἐμπίπτουσιν εἰς τὰς παγίδας καὶ τότε οἱ Γύπες, ἔσορμῶντες τῶν φωλεῶν αὐτῶν, χρατιπαλοῦσιν ἐπὶ τὰ Χηνάρια.

"Αλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον. Τὰ Βατράχια τοῦ Πεκίνου ἀνηγγείλαν πρό τινων ἡμερῶν, ὅτι ἀφίκετο εἰς Θίβες περιδοξός τις Βιρμανὸς μηχανικὸς προτιθέμενος νὰ ἐφριωστῇ εἰς τὰ Μεταλλουργεῖα τοῦ Τογκίνου μηχανημάτι πρωτησμένον νὰ μεταβάλλῃ διὰ μαχγανείας τὰ περιττώματα εἰς ἀργυρον. "Οτι ἐπὶ τόπου μεταβάτες εἰς τοὺς Μανδαρίνους τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐπαγγελιῶν του, τοσούτῳ δὲ ἐνεθουσιασθησαν πάντες, ώστε ἐκαστος Μανδαρίνος ἀπεκόμισεν ἐν τῷ ταμβάκοθήκῃ του τεμάχιον ἐκ τῶν θαυμασίων ἑκείνων περιττωμάτων. 'Αλλα... ὅτι ὁ Βιρμανὸς ἀπαιτεῖ εἰς ἀνταλλαγμα τῆς ἐφευρέσεως του δύο ἐκατομμύρια Κινεζικῶν φράγκων καὶ διακοσίας χιλιαρίας ἐπὶ πλέον ἑτήσιον φόρον, ἐφόσον λειτουργοῦσι τὰ Μεταλλουργεῖα τοῦ Τογκίνου. "Οτι οἱ Μανδαρίνοι θυμωθέντες ἀπέκρουσαν τὴν παράλογον τοῦ Βιρμανοῦ ἀπάντησιν, καὶ ἔξεδήλωσαν μάλιστα τὴν ἀγανάκτησιν των κενώσαντες ὑπὸ τὴν ρενά σύτου τὰς ταμβάκοθήκας των. "Οτι ἀφοῦ κατηννέσθη ἡ ὄργη των, οἱ Μανδαρίνοι ἐσκέφησαν, ὅτι καλὸν θήθειν εἰτίθει νὰ συγκατίσωσιν Συνδικάτου ἐκ τινῶν Μικαδῶν τῆς Ιαπωνίας, οἵτινες νὰ καταβάλωσι τὰ δύο ἐκατομμύρια εἰς τὸν Βιρμανόν, νὰ λαμβάνωσι δὲ ἐκ τῶν προσδοκωμένων κερδῶν δέκα μὲν ἐπὶ τοῖς ἐκατόν λόγῳ τόκου ἐπὶ τῷ χορημάτων αὐτῶν, καὶ πεντάκοντα ἐπὶ τοῖς ἐκατόν λόγῳ τῷ ἐνδεχομένων κινδύνων τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῷ χερδῶν νὰ μεριζεται μεταξὺ τοῦ Βιρμανοῦ καὶ τῶν Μεταλλουργεῖων τοῦ Τογκίνου. Μικαδοί τινὲς ἔλαθον θῆτη μέρος εἰς τὸ Συνδικάτον, ἔτεροι ἀναχμένονται ὅσον οὖπω. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τὰ Χηνάρια σπεύδουν πλαταγίζοντα πρὸς τὴν ἀγγελιούμενην βοσκήν.

"Υστερόγραφον. Ταύτην τὴν στιγμὴν πληροφοροῦμει, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Εξωτερικῶν "Τηρούργος τῆς Σινικῆς Αὐτοκρατορίας Tchi-Fout-ching ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Κ. Βουλπιωτην, ὅπως εύδοκήσῃ νὰ τῷ δικείσῃ τὸν πίωτοδικην κ. 'Αμπελάν πρὸς τακτοποίησιν τοῦ Συνδικάτου.

ΔΕΛΕΚΙΑ

"Ο ἀγαπητός καὶ ἐλλόγιμος φίλος κ. Μιχαὴλ Λελέκος ἐδημοσίευσε τὸ δεύτερόν του Ράμμα εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν» ἵξ οὐ ὑποθέτομεν, ὅτι εἶναι ἀκόμη θυμωμένος. Δὲν ἔχει δικαιοίον, ἀφοῦ πᾶν τὸ δημοσίευμένον ὑφ' ήμων τώρα ἐκ τῆς «Δημοτικῆς Ανθολογίας» του λαμβάνεται μετὰ προσοχῆς ἀξίας μόνον εἰς τὰ ἱερὰ λείψινα. 'Ελπίζοντες δὲ τὸ έξακολουθήσῃ ὁ ἀγαπητός ποιητὴς νὰ δημοσιεύῃ οἷματα καὶ νὰ μεταφέρῃ δημοτικὰ δόματα εἰς τὴν ὄργασίαν καὶ νεωτέραν ἡμας ἐλληνικήν, ἐξακολουθούμεν καὶ τιμῆς δημοσιεύοντες τὰ ἐπόμενα παραλληλούμενα ταῦτα ἐκ τῆς δισευρέτου καὶ ἀμιμήτου «Ανθολογίας» του:

ΧΟΡΟΔΙΔΕΚΑΛΙΑ

"Ο Συρτὸς χορεύεται οὕτως:

"Ανδρες καὶ γυναικες, ὑγειομένων πάντοτε τῶν ἀνδρῶν, ἐνοῦσιν ὅσοι καὶ ἀν οὐ τὰς χειράς, λαμβάνοντες ὃ πρω-